

DGB Bülteni Mart 2022 Sayı: 13

Geleceğin Sesi

Düzene karşı devrim!

**Kapitalizm krizde,
özgürlük ve gelecek
mücadelemizde!**

**KRİZİN FATLIRASI
DEMİYELERİZ**

Kapitalizm krizde, özgürlük ve gelecek mücadelemizde!

Ekonomik, sosyal ve siyasal krizler ile boğuşan AKP-MHP iktidarı, yaşadığı tüm çıkmazların faturasını işçi ve emekçilere her geçen gün daha da ağırlaştırılmış bir şekilde kesmeye devam ediyor. Öyle ki, 2022 yılını ardı arkası kesilmeyen gıda, doğalgaz ve elektrik zamları ile açtık. Ekonomik kriz, yüksek enflasyon ve temel tüketim maddelerine dönük zamlar işçi ve emekçilerin, gençliğin yaşamını günden güne çekilmez hale getiriyor.

Ekonomik krizden en fazla etkilenen toplumsal katmanlar içerisinde gençlik de yer alıyor. Bunu henüz yüz yüze eğitimin başlamasına sayılı günler kala fahiş düzeyde artan ev ve yurt kiralari ile ortaya çıkan barınma sorunundan, her gün bir başka üniversiteden gördüğümüz yemekhane zamlarından, ulaşım zamlarından, artan diplomalı işsizlikten biliyoruz.

Krizlerin yaşamlarımıza olan yansımalarını bizler, yani başımızdaki sıra arkadaşımız eğitim hakkına ulaşamadığı için okulunu yarım bırakmak zorunda kalmasından ya da tıpkı Enes Kara gibi aile, geleceksizlik ve tarikatlar kısılcacında kalıp intihara sürüklenmesinden biliyoruz. Geleceksizlikten ve baskıcı atmosferden gençliğin üzerine düşen payı gözaltılar, tutuklamalar ve tehditler ile fazlasıyla almasından biliyoruz.

Kapitalist sistem gençliğin omuzlarına çok ağır bir fatura yüklüyor. Bu düzen bu şekilde devam ettiği sürece, "Artık yeter!" demediğimiz sürece faturanın ağırlığı da artmaya devam edecek. Zira kapitalist sistemin işleyişi her gün yeni krizler üretiyor. Bugün yaşamlarımızın her alanında kapitalizmin krizlerinin yarattığı sonuçları görüyoruz.

Gençliğin omuzlarındaki asıl sorumluluk, kapitalizmin krizlerine çözüm önerileri getirmek, sistem içerisinde nefes alınabilecek geçici alanlar açmak değil, geleceğimizi ve özgürlüğümüzü gasp eden, yaşamlarımızı çekilmez hale getiren bu düzeni aşağı etmektir! Zira bu düzen var olduğu müddetçe tüm bu sorunlar da döne döne ortaya çıkmaya devam edecektir. Yani bataklığın sinekleri ile uğraşmak yerine bataklığı kökünden kurutmak gerekmektedir.

Evet, 2022 yılını katmerleşen sosyal, siyasal ve ekonomik krizler ile açtık. Ancak aynı zamanda 2022 yılını tüm bu sorunlara karşı işçi sınıfı cephesinde artan eylemliliklerle de karşılamış bulunuyoruz. Bu eylemlilikleri gençlik cephesinden dayanışma ile büyütelim. Geleceğimizi, özgürlüğümüzü ancak sınıfsız bir toplumda ellerimize alabiliriz. O halde gücümüze güç katalım. Kapitalist sisteme karşı örgütlenelim. Haklı ve meşru taleplerimiz ile birleşik, kitlesel, devrimci bir gençlik hareketine hazırlanalım!

Emperyalist savaş ve saldırganlığa karşı mücadeleye!

Emperyalistler arası hegemonya mücadelesi her geçen gün derinleşiyor. Gelinek yerde Ukrayna üzerinden ABD'nin başını çektiği Batılı emperyalist güçler ile Rusya arasında yaşanan kriz, Rus ordusunun Ukrayna'ya girmesi ile derinleşti.

Son haftalarda Avrupa devletlerini ve NATO'yu arkasına alan ABD emperyalizmi ile Rusya emperyalizmi arasında karşılıklı tehditler ve restleşmeler yaşanmıştı. Emperyalistler arasındaki bu kanlı çekişme bu sabah bir savaşa dönüştü.

Emperyalist-kapitalist sistem yaşadığı kaçınılmaz krizleri aşmak, yeni pazarlar yaratmak için dünyayı kan gölüne çevirmekten geri durmuyor. Tıpkı Birinci ve İkinci Emperyalist Paylaşım Savaşında olduğu gibi dünya halkları, milyonlarca işçi ve emekçi bugün de emperyalist savaşlarla yıkıma sürükleniyor. Emperyalistlerin ve işbirlikçilerinin kendi sefil

çıkartları için hayata geçirdikleri savaşlara ve halkları birbirine düşman eden gerici savaş politikalarına taraf olmayalım!

Ortadoğu'dan Kafkasya'ya, Balkanlar'dan, Transatlantik bölgesine varıncaya dek bu kanlı hegemonya mücadelesinin bedelini dünyanın mazlum halkları ödüyor!

Bir kez daha görüyoruz ki emperyalizm demek sömürü, baskı ve savaş demektir.

Bizler emperyalist savaşa, emperyalistlerin halkları ayırıştırın politikalarına karşı Denizler'den aldığımız mücadele bayrağını yükseltiyoruz!

Tüm gençliği 50 yıl önce ölümsüzleşen Denizlerin yolundan sokaklarda, kampüslerde, meydanlarda anti emperyalist mücadeleyi büyötmeye çağırıyoruz!

Devrimci Gençlik Birliđi

Savaş ve saldırı örgütü NATO dağıtılsın

ABD ve Batılı emperyalist güçler ile Rusya arasında Ukrayna üzerinden tırmanan hegemonya krizi, Rusya'nın Ukrayna'ya dönük işgal saldırısı ile fiili bir savaşa dönüştü. Söz konusu savaş emperyalist kapitalist sistemin içinde bulunduğu büyük kriz ve bunalımları da gözler önüne serdi. Emperyalistlerin söz konusu krizleri aşmak için yeni pazar, hammadde ve enerji kaynağı arayışları ve hegemonya mücadelesi dünya halklarını bir kez daha büyük bir yıkıma sürüklüyor.

Ukrayna üzerinde yaşanan kriz emperyalist dünya için yeni bir durum değil. Doğu Avrupa ülkelerinde SSCB'nin yıkıldığı ve Doğu Bloku'nun dağıldığı günden bugüne emperyalist güçlerin hegemonya krizi sürüyor. Doğu Avrupa ülkelerinin bir kısmı (Polonya, Romanya ve Baltık ülkeleri) SSCB yıkıldıktan sonra NATO'ya üye yapıldı. Bu ülkeler çok kısa bir süre içerisinde NATO, ABD ve Batılı emperyalistlerin üsleri konumuna geldi. Bu ülkelere NATO birlikleri gönderildi, bölgeler silahlandırıldı. Böylece ABD'nin başını çektiği batılı emperyalist blok emperyalist Rusya'yı kuşatmaya aldı.

Krizin ve savaşın bugün patlak verdiği Ukrayna'da jeostratejik konumu ile bu kuşatmanın en önemli halkalarından biriydi. *"Zira, Batılı emperyalistler adına Ukrayna'ya siyasi, iktisadi ve askerî açıdan konumlanmak, Rus emperyalizminin hemen burnunun dibinde sadece yeni bir mevzi kazanmak anlamına gelmemektedir. Bununla birlikte, ABD ve diğer Batılı emperyalistler açısından Ukrayna üzerinde egemenlik sağlamak, Doğu Avrupa ve Kafkasya üzerinden Rusya kuşatmasını tamamlama yolunda stratejik bir kazanım elde etmek anlamına gelecektir"** Rus emperyalizmi ise hegemonyasını yalnızca Doğu Avrupa'da değil bir çok yerde sarsacak bu kuşatmaya karşı Ukrayna'ya dönük emperyalist bir savaş ve işgal hareketine girişti. Yani Ukrayna ve Rusya arasında görünen bu savaşın gerisinde aslında iki emperyalist odak bulunmaktadır: ABD ve Batılı emperyalistler ile Rus emperyalizmi. Bu yüzden söz konusu savaşın gelecek günlerde dünyayı daha da

etkileyeceğini ve tıpkı birinci ve ikinci emperyalist paylaşım savaşlarında olduğu gibi derin bir yıkıma sürüleme potansiyelini barındırdığını söylemek yanlış olmaz.

Üstelik artan militarizm ve silahlanma yarışı ile savaş kısa sürede bitecek gibi gözüküyor. Batılı emperyalist devletler bu kuşatma kapsamında 2014 yılından bu yana Ukrayna'daki neonazi çeteleri, birlikleri silahlandırıp eğittiler. 21. yy'da Nazi artığı Azov Taburu gibi militarist çeteci güçler yeniden tarih sahnesine çıktı; Ukrayna'da iktidar ortağı olarak. Tıpkı Ortadoğu'da IŞİD'in yaratılıp silahlandırıldığı ve halkların başına bela edildiği gibi.

Bütün bu gelişmelere bakıldığında söz konusu savaşın emperyalist bir savaş ve saldırganlık olduğu apaçık ortadadır. Bu savaş emperyalist tekellerin hegemonya ve zenginlik savaşıdır. Ne Rus emperyalizmi ne ABD/Batı emperyalizmi Ukrayna halkını, özgürlüğünü ve geleceğini umursamaktadır. Bir kez daha görüyoruz ki emperyalizm demek sömürü, baskı ve savaş demektir. Bugün özellikle de medya tekelleri eliyle söz konusu savaşın niteliği çarpıtılmakta, işçi ve emekçiler iki emperyalist güçten birinin tarafı haline getirilmeye çalışılmaktadır. Oysa bu emperyalist savaşın işçi ve emekçiler, halklar adına kazananı yoktur. Kazanan emperyalist tekeller, savaş baronları olacaktır. Emperyalist savaş ve saldırganlığı ancak işçi ve emekçilerin, mazlum halkların birleşik mücadelesi sona erdirebilir.

Bizler de emperyalist savaşa, emperyalistlerin halkları ayırıştırın politikalarına karşı Denizler'den aldığımız mücadele bayrağını yükseltiyoruz! Tüm gençliği 50 yıl önce ölümsüzleşen Denizlerin yolundan sokaklarda, kampüslerde, meydanlarda anti emperyalist mücadeleyi büyütme çağırıyoruz!

*www.kizilbayrak64.net sitesinde yayınlanan "Emperyalist dünyada kırılma noktası: Ukrayna" yazısından alınmıştır.

İstanbul Üniversitesi'nden bir DGB'li

Direnen işçiler yol gösteriyor...

Direnişlerle dayanışmayı yükseltelim!

2021 yılının başını gençlik cephesinden Boğaziçi Üniversitesi önünde başlayan özerk-demokratik üniversite mücadelesi ile açtık. Boğaziçi Üniversitesi direnişi ile birlikte harekete geçen gençliğin talepleri toplumun gündemine oturarak gençlik hareketine de ivme kazandı. 2022 yılını ise ekonomik, siyasal ve sosyal krizin etkisiyle yaşam ve çalışma koşulları giderek kötüleşen işçi sınıfının yaygınlaşan direnişleri ile karşıladık.

Metal TİS'lerinde imzalanan ihanet sözleşmesini kabul etmeyen Çimsataş işçileri Mersin'de kararlı duruşları ile tüm işçi sınıfına yayılacak direniş ateşini yakarak yürünecek yolu aydınlattı. Çimsataş'ta başlayan süreç Farplas işçilerinin sefalet zammına karşı başlattığı direniş ile hız kazandı.

Farplas'ın mücadele adımlarını takip eden Alpin çorap işçileri üretimden gelen gücünü kullanarak kazanım elde etti, Antep'te, İstanbul'da ve farklı birçok kentte tekstil işçilerinin mücadeleye atılmasının önünü açtı.

Migros Depo ve kurye işçilerinin sefalet zamlarına karşı başlattığı direnişlere toplumsal desteğin verilmesi direnişleri kazanıma götüren en büyük etkenlerden biri oldu.

Yayılarak büyüyen işçi eylemlerinin içerisinde, fiili eylem biçimi ve kitleselliği ile Aliğa'da direniş ateşini yakan Gemi Söküm işçilerinin Ege havzasında atmış olduğu adım ise bir kez daha birlikte örülen mücadelenin önemini gösterdi.

Bugün daha burada adını sayamadığımız birçok

fabrikada, işletmede ve havzada işçiler direniş ateşini yükseltiyor. Yaklaşan baharı işçi baharına çevirmek için bugünden eylemleri büyütüyor.

Direnişlerin toplamı üzerinden denebilir ki, işçi ve emekçiler hakları, geleceği, insanca çalışma ve yaşam koşulları için haklı ve meşru bir direniş gerçekleştiriyor. İşçilerin başlattığı direnişler, sıra başlarında iken işçi sınıfının arasında yerini almış ve yarının işçi sınıfı bölüklerini oluşturacak gençliğe ise yol gösteren bir rol oynuyor.

Haklı ve meşru talepleri uğruna direnen işçilerin direnişlerini gençlik içerisinde gündem haline getirmek, işçilerin yürüdüğü yolun doğruluğunu gençliğin bulunduğu her alanda anlatmaktan geçiyor. Direnen işçilerin mücadelesine katacağımız desteğin, bizlerin de yaşadığı sorunların çözüme kavuşabilmesi için gerekli olduğunu vurgulamak ayrı bir önem teşkil ediyor.

Eğitilden barınmaya ve beslenmeye kadar bir dizi hak gaspına uğrayan, kapitalist sistem tarafından geleceği çalınan, baskı politikalarıyla özgürlüğü ellerinden alınan gençler olarak direnen işçilerin yoldan yürümek sorunlarımızın çözümüne dair de ilk adımlar olacaktır.

Yaşanan ve gün geçtikçe farklı kentlerde ve farklı iş kollarında direniş ateşini harlayan işçi sınıfıyla yana yürümek, direnişleri daha görünür kılmak ve kazanıma götürmek için eylemli dayanışmayı yükseltmeli ve işçilerin sesi, soluğu olabilmeliyiz.

İÜ-Cerrahpaşa'dan bir DGB'li

İntihar değil cinayet!

Her yanıyla çürümüş olan, bizlere hiçbir gelecek sunmayan, açlık, yoksulluk, sefalet, savaşlar ve işsizlik getiren bir sistemin insanlığı yıkıma sürüklediği günlerden geçmekteyiz. Bugün gençlik, kapitalist sistemin derinleşen yapısal krizinin faturasını ağır biçimde yaşayan kesimlerden biri durumundadır. Toplumun tüm kesimleriyle birlikte üniversiteli gençlik de derinleşen baskının, gelecek kaygısının en korkunç boyutlarını yaşıyor.

Artık neredeyse her gün bir üniversitelinin, bir gencin işsizlik sorunundan, geleceksizlikten, ümitsizlikten, baskı ve yasaklardan dolayı yaşamına son verdiğini öğreniyoruz. Daha geçtiğimiz günlerde Fırat Üniversitesi Tıp Fakültesi 4. sınıf öğrencisi Enes Kara, aile ve cemaat baskısı ve koyu işsizlik ve geleceksizlik kaygısı sonucu yaşamına son verdi. Sıra arkadaşımız Enes'in ölümü intihar değil, bir cinayetti. Bu katliamın bizzat sorumlusu gençliği tarikat yurtlarına mahkûm eden AKP-MHP iktidarıydı.

Kapitalist sistem, yarattığı koyu karanlık ile bizlerin yaşama sevincini, umutlarını sömürüyor. Bu düzen döne döne baskı, gericilik, geleceksizlik, şiddet üretirken insanı kendine yabancılaştırıyor, yalnızlaştırıyor. Yaşanan intiharlar da çürümüş bu sisteme karşı gençliğin bir tepkisidir. Bu çok açık ve nettir. İntiharların hiçbiri tekil ve münferit olaylar değildir. İntiharlar kapitalist düzeninin toplumu giderek daha fazla çıkarışsızlığa sürüklenmesinden kaynaklanmaktadır.

Sermaye düzeni bizleri intihara sürüklerken gelecek ve özgürlüğümüzü de yok etmektedir. Özgürlüğümüz ve geleceğimizi kazanmak için birliğimizden aldığımız güçle mücadeleyi yükseltmeliyiz. Haklarımız ve geleceğimizi ellerimize alabilmenin yolu da bu köhnemiş düzeni yerle bir edip yerine insanın insanca yaşayabileceği bir dünya kurmaktan, sosyalizm için mücadeleyi büyütmeğektir.

İÜ-Cerrahpaşa'dan bir DGB'li

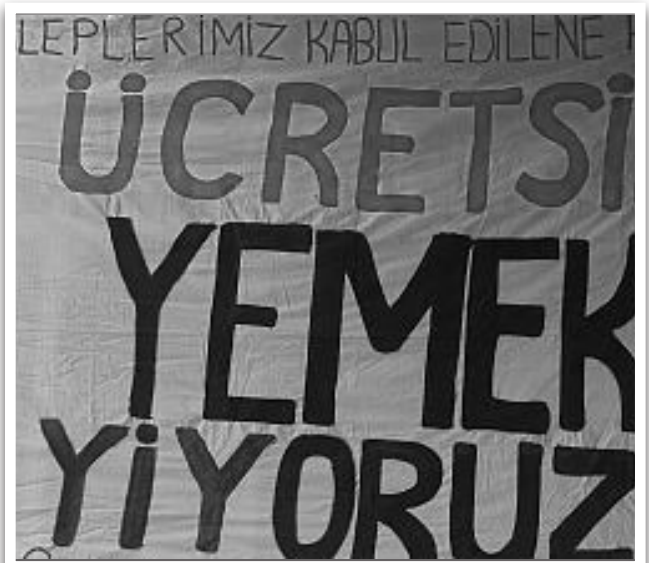
“Yemekhane zammı geri çekilsin”

Ankara Üniversitesi'nde yemekhane ücretlerine yapılan yüzde 60'lık zamma tepki gösteren öğrenci toplulukları, zammın geri çekilmesini istedi. Yapılan açıklamada şunlar ifade edildi:

“28 Şubat'ta açıklanan yüzde 60'lık yemekhane zammı halihazırda yaşadığımız hayat pahalılığını derinleştirmektedir. İmzası olan topluluklar olarak yemekhane zamlarının geri çekilmesini istiyoruz”

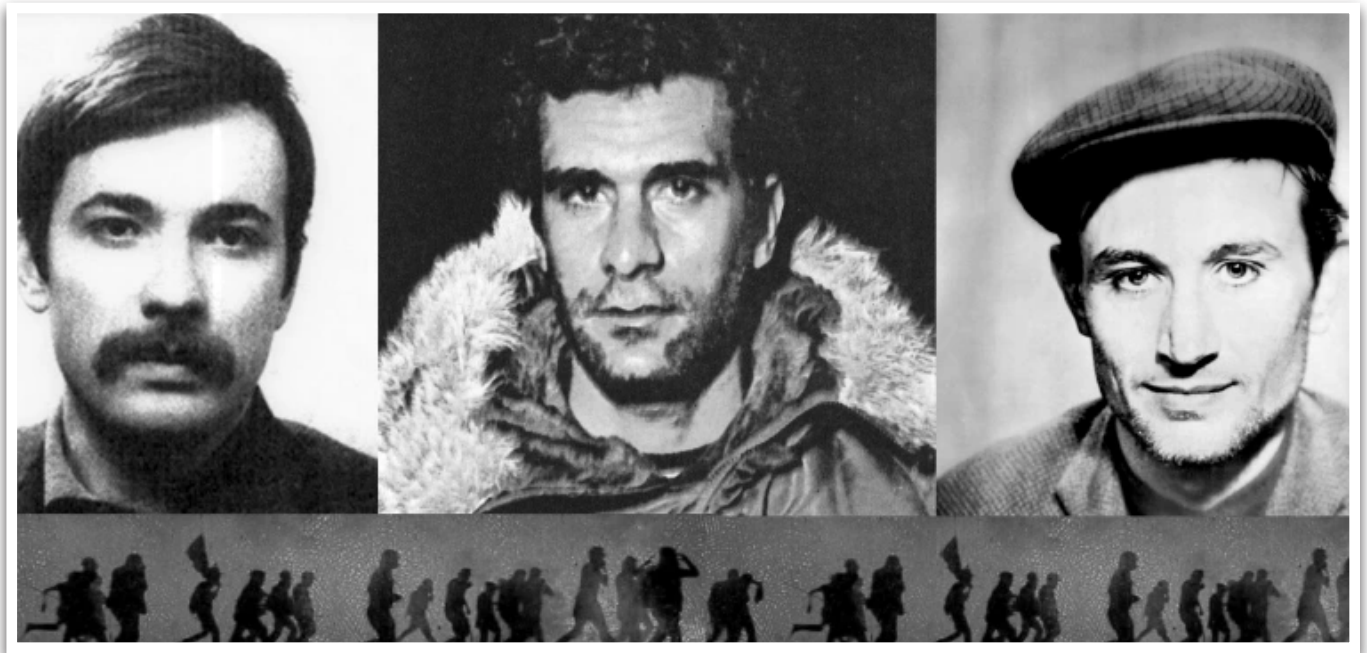
Üniversite topluluklarının imzacı olduğu açıklamada şunlar vurgulandı:

“28 Şubat'ta açıklanan %60'lık yemekhane zammı halihazırda yaşadığımız hayat pahalılığını derinleştirmektedir. İmzası olan topluluklar olarak yemekhane zamlarının geri çekilmesini istiyoruz”

Kızıldere Direnişi'nin 50. Yılı!

Devrimci mirası yaşatmak, daha ileriye taşımakla mümkündür!

(...)

Reformizmden devrimci kopuş, seçkin devrimci kişilik...

'60'lı yıllar sosyal uyanışın yaygınlaştığı, toplumsal muhalefetin hızla gelişip kabardığı bir dönemdir. İşçi sınıfı, kentlin ve kırsal emekçileri, Türkiye tarihinde ilk defa bu dönemde, bu kadar kitlesel bir şekilde eylem alanlarında, grevlerde, direnişlerde, toprak işgallerinde sözünü söylemeye, sola, sosyalizme yakınlaşmaya başlamıştır.

Mücadele alanlarında işçi sınıfı ve emekçiler olduğu halde, dönemin sosyalist olma iddiasında olan akımlarının çizgileri, büyük ölçüde orta sınıf aydınları tarafından belirlenmiştir. TİP, YÖN, MDD, dönemin öne çıkan sol akımlarıdır. Ancak bu akımların hiçbiri, devrimci iktidar perspektifi bir yana, düzeni cephe- den karşıya alabilecek bir çizgiyi temsil edebilecek durumda değildi. '71 Devrimci Hareketi, döneme

egemen olan reformist cendereyi kırmış, bu devrimci kopuş sayesinde radikal devrimci akımlar oluşturabilmiştir. Burjuva sosyalizmi olarak tanımladığımız TİP, YÖN, MDD ise, 1974'ten sonra devrimci akımların güçlenmesiyle esas olarak dönemini kapatmıştır.

Reformizmden devrimci kopuşun sağlanmasına önderlik eden kadroların, Mahirler, Denizler, Kaypakkayalar ve onların yoldaşlarının devrimci kişiliklerinde içselleştirdikleri üstün nitelikler de, Türkiye devrimci hareketine '71'den miras kalan önemli kazanımlardır. Her yönüyle düzeni cepheden karşıya alan devrimci bir duruş, düzenin cellâtları karşısında hiçbir koşulda eğilmeme, tereddütsüz bir şekilde davaya adanma, devrimci dayanışma ve siper yoldaşlığı konusunda pürüzsüz bir içtenlik, devrimci örgüt ve pratiğe olduğu kadar teoriye, düşünsel gelişim ve üretime önem veren bir devrimci kadro...

(Ekim, Sayı: 247, Haziran 2007)

Kızıldere Direnişisi'nin 50. yılı!

**ON'ların çağırısı:
Düzene karşı DEVRİM!**

